

Српска Православна Црква
својој духовној деци о Васкрсу 2022. године

+ПОРФИРИЈЕ

по милости Божјој

Православни Архиепископ пећки,
Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски,
са свим архијерејима Српске Православне Цркве

– свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве:

благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога,

уз радосни васкршњи поздрав:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

*Ево дана који створи Господ,
обрадујмо се и узвеселимо се у њему! (Пс 117, 24)*

Драга наша децо духовна,

Овим речима, још из старозаветних давнина, одушевљено кличе цар и пророк Давид, провидећи Духом Светим велики дан Христове победе над смрћу и наше духовно славље због тога. У овај велики и тајанствени Дан сва твар је окупана светлошћу вечности и са неизрецивом радошћу пева победну песму Господу који је прогнао таму греха и обасјао нас незалазним зрацима живота. „И Светлост светли у тами и тама је не обузе“ (Јн 1, 5) – тако је суштину божанског открочења и нашег хришћанског сведочења сажео Свети Апостол, Еванђелист и Богослов Јован који је за време Тајне Вечере наслонио главу на Господња прса и упио сву снагу, лепоту и тајну Његовог животворног богочовечанског бића.

Тамница гроба и окови смрти нису могли да схвате ни задрже Светлост од Светлости од Оца рођену пре свих векова, кроз коју је све постало – Јединородног Сина и Господа нашега Исуса Христа, иако су то покушали свим средствима. Од ноћи у којој је био предат у руке беззаконика све

је толико било преиспуњено неверством и насиљем да се са распетим Христом напоследку морало завапити: „Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?“ (Мк 15, 34). Гледајући како је некада славни Јерусалим обавијала духовна тама греха, Јединородни Син је са високо уздигнутог крста гледао како се пред њиме разјапљује мрачна чељуст гроба не би ли га заувек прогутала. Са каменог тла њених оштрих обода Господу су челници вере и народа подругљиво говорили да крсну блавест спасења преиначи у гордо прихватање моћи палог света: „Нека сиђе сад с крста, па ћемо веровати у њега!“ (Мт 27, 42).

У часу незнања су и самртни ропци распетих осуђеника прелазили у ругање живоме Богу, Спаситељу света. Ономе који је из љубави сишао међу нас и таму наших живота обасјао вечном светлошћу и радошћу. Ономе који је тумачећи свог Оца небеског у древном јеврејском предању показао очинско лице Бога свеколиком свету. Ономе који нас је својим страдањима и славним васкрсењем учинио чедима животворне љубави Божије. Ономе који је благодатну снагу живота даровао Цркви, „стубу и тврђави истине“ (1Тим 3, 15) коју ни „врата пакла неће надвладати“ (Мт 16, 18). Ономе који нас је охрабрио да будемо истрајни весници смисла у овоме туробном добу. Ономе који ће као кротко Јагње (Јн 1, 36) принето за наше грехе бити последња Божија реч на страшном суду – храм Јерусалима Новог, обасјаног Божијом славом (Отк 21, 22-23).

Ми се на голготску гору свагда успињемо, драга децо духовна, јер смо позвани да сведочимо живог Бога у свету и тако учествујемо у спасењу сваког Божјег створења. Вођени Духом Светим, ми смо према Светом Апостолу Павлу синови Божји у којима сва твар чезне за ослобођењем од пропадљивости и за радошћу вечног живота (Рим 8, 21). Овај осећај одговорности међу нама је данас посебно наглашен због свеопште кризе у свету и чињенице да се пламен ратних разарања на просторима Украјине придружио оним другим местима на планети која су оружани сукоб прогласила јединим одговором на различитости и неслагање међу државама, народима и верама. Саосећамо и састрадавамо са свим православним хришћанима, браћо и сестре, саосећамо и састрадавамо са свим људима овога света гледајући како се сукоби на украјинском тлу и широм васељене још више продубљују. Велики Апостол Павле подсећа: „(Бог) је створио од крви сваки народ човечанства да станује по свему лицу земаљскоме“ (Дап 17, 26). Дакле, саздани смо као један и јединствен људски род, и позвани смо да једно будемо. Стога се Васкрслом Господу молимо да се што пре и безусловно успостави мир, престане страдање, и да се сви избегли врате у своје домове. Сваки рат, било где и било када, производи само губитнике и пораз је људског достојанства, пораз је и срамота сваког човека као иконе Божје.

И док силе овога света воде беспоштедне ратове, највише страдања подноси обичан човек. Шта ћемо ми који смо сабрани данас у Празнику над празницима, угрејани топлином домова, рећи онима који су разорном стихијом одвојени од својих најближих и расути по туђини? Како ћемо запевати пасхалну песму када је међу нама толико гладних и жедних правде, толико неутешних? Нека нас одговору на ова питања поведе сам Господ Исус Христос чије Царство није од овога света – јер „кад би било од овога света царство моје“, како је Спаситељ био рекао Пилату, „слуге моје би се бориле да не будем предан Јудејцима; али царство моје није одавде“ (Јн 18, 36).

Значење ових речи, у време када је Јудеја такође била распарчавана интересима Рима, Сирије и Персије, Богочовек Исус нам је показао на много начина. Сетимо се само исцељења гадаринског бесомучника, браћо и сестре, за кога се каже да је био поседнут легијом демона (Мк 5, 1-20). Призор неукротивог човека који је живео у гробовима и даноноћно се тукао камењем осликава трагично стање многих под римском влашћу и повезује све прошле, садашње и будуће жртве глобалних сукоба које су без Христа, пре или касније, осуђене на самоуништење. Исцеливши бесомучног човека протеривањем легиона непријатеља у крдо нечистих животиња, Христос нам је показао да му је пре свега било битно да страдалника изведе из гроба и пружи могућност вечног живота, а тек после тога решавање спољашњих услова живота. То је могао само вечни Логос који се међу људима настанио у пуноћи благодати и истине (Јн 1, 14). Зато Он од смрти избављеног човека оставља да у истим околностима сведочи учињену Божју милост и зато напоследку добровољно напушта пределе у којима се Бог показао моћнијим од свих нечистота које су покретале њихове владаре. Царство Христово, дакле, није од овога света и то је блавест спасења. Царство Христово није од овога света и том снагом устајемо за живот вечни. Царство Христово није од овога света и зато без разлике чинимо свакоме од „ових најмањих“ у њиховој потреби. Царство Христово није од овога света и зато загрлимо другог као Господа самог, јер ћемо само тако бити прихваћени као Његови.

Будимо окренути љубави, драга децо духовна, јер нас на то упућује глас самог анђела над празним гробом Христовим: „Што тражите живог међу мртвима? Није овде, него устаде!“ (Лк 24, 5-6). Негујмо сазнање да је „наше живљење на небесима“, како говори Апостол Павле, „откуда очекујемо и Спаситеља Господа Исуса Христа“ (Фил 3, 20). Будимо такође свесни да нас исконски методи обмане страстима и страховима у злоупотреби масовних медија могу лако учинити људима поробљене свести и пригушене савести, туђинима свом небеском назначењу. Чувајмо се привидне сигурности глобалног мравињака који нас жели учинити безличним притвореницима

самодовољности. Време проводи у убеђењу да се виртуелним светом нездравог умишљања и конзумацијом материјалних добара може задобити истинско благостање, значи бити осуђен на живот без достојанства и слободе. У свету који одбија да буде заквашен светлошћу божанске љубави, трудови и жртве нису схваћене на начин Христове Голготе, попут крста за којим ће по благовољењу Божијем доћи васкрсење, него као страшне препреке личном миру и сигурности. Нека нас од тога сачува дубока верност крсно-васкрсној судбини нашег светосавског, српског народа, и нека нас ка вечном смислу води наше новозаветно, косовско опредељење. Земаљско је за малена царство, а небеско увек и довека!

Бесмртна дела саможртвене љубави према Богу и отаџбини показали су у протеклим месецима многи наши лекари, здравствени радници и бројни други људи који су се нашли на тешким и одговорним дужностима. Гледајући на светитеље Цркве Христове и угледајући се на свете претке, они су ходили и ходи путем христорподобних врлина, путем љубави која све у себи садржи и осмишљава, по којој се познају ученици Христови и народ Божји. „Од ове љубави нико нема веће, да ко живот свој положи за пријатеље своје“ (Јн 15, 13) – тако нам је Господ Христос завештао пут истинског живота и мира, ван кога су животне тешкоће попут праве арене бесмисла.

У васкршњој радости са особитом пастирском бригом и одговорношћу упућујемо очинске поздраве и молитве нашим сестрама и браћи у отаџбини и расејању, где год да живе православни Срби, а посебно онима на Косову и Метохији, нашој духовној и националној колевци, поручујући им да знамо њихова искушења и борбе, али да ће њихова Мајка Црква увек бити уз њих као и до сада. Данас смо духовно и молитвено са свима вама на свакоме месту где живите. Нека сваки православни дом буде обасјан светлошћу Васкрслога Христа и осењен снагом радосне песме: „Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима који су у гробовима живот дарова!“

Срећан вам и Богом благословен овај дан у који смо се родили за живот вечни! Са овим жељама и молитвама Васкрсломе Господу Христу желимо вам свако истинско добро и поздрављамо вас најрадоснијим поздравом:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ — ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

Дано у Патријаршији српској у Београду, о Васкрсу 2022. године

Ваши молитвеници пред Васкрслим Господом:

Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски	ПОРФИРИЈЕ
Митрополит дабробосански.....	ХРИЗОСТОМ
Митрополит црногорско-приморски	ЈОАНИКИЈЕ
Епископ сремски	ВАСИЛИЈЕ
Епископ бањалучки	ЈЕФРЕМ
Епископ будимски	ЛУКИЈАН
Епископ банатски.....	НИКАНОР
Епископ новограчаничко-средњезападноамерички	ЛОНГИН
Епископ канадски	МИТРОФАН
Епископ бачки	ИРИНЕЈ
Епископ британско-скандинавски.....	ДОСИТЕЈ
Епископ жички	ЈУСТИН
Епископ врањски.....	ПАХОМИЈЕ
Епископ шумадијски	ЈОВАН
Епископ браничевски	ИГЊАТИЈЕ
Епископ зворничко-тузлански.....	ФОТИЈЕ
Епископ милешевски	АТАНАСИЈЕ
Епископ диселдорфски и немачки	ГРИГОРИЈЕ
Епископ рашко-призренски	ТЕОДОСИЈЕ
Епископ западноамерички	МАКСИМ
Епископ горњокарловачки	ГЕРАСИМ
Епископ источноамерички.....	ИРИНЕЈ
Епископ крушевачки	ДАВИД
Епископ славонски	ЈОВАН
Епископ аустријско-швајцарски.....	АНДРЕЈ
Епископ бихаћко-петровачки	СЕРГИЈЕ
Епископ тимочки	ИЛАРИОН
Епископ нишки	АРСЕНИЈЕ
Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички	КИРИЛО
Епископ Митрополије аустралијско-новозеландске	СИЛУАН
Епископ далматински	НИКОДИМ
Епископ осечко-пољски и барањски.....	ХЕРУВИМ
Епископ ваљевски.....	ИСИХИЈЕ
Епископ будимљанско-никшићки.....	МЕТОДИЈЕ
Епископ захумско-херцеговачки.....	ДИМИТРИЈЕ
Викарни Епископ моравички.....	АНТОНИЈЕ
Викарни Епископ ремезијански	СТЕФАН
Викарни Епископ топлички	ЈЕРОТЕЈ
Викарни Епископ хвостански	ЈУСТИН
Викарни Епископ мохачки.....	ДАМАСКИН
Викарни Епископ марчански	САВА
Викарни Епископ хумски.....	ЈОВАН

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА:

Архиепископ охридски и Митрополит скопски ..... **ЈОВАН**
Епископ полошко-кумановски ..... **ЈОАКИМ**
Епископ брегалнички ..... **МАРКО**
Викарни Епископ стобијски ..... **ДАВИД**